

DZĪVOT DIEVAM

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Pēt. 3:8-12; Gal. 2:20; 1. Pēt. 4:1, 2; Rom. 6:1-11; 1. Pēt. 4:3-11;
2. Sam. 11:4.

ATMIŅAS PANTS:

“Jo Kungs uzlūko taisnos un uzklausa viņu lūgšanas, bet Kunga vaigs ir vērstš pret tiem, kas dara ļaunu.” (1. Pēt. 3:12)

Bībeles rakstnieki zināja par cilvēka grēcīguma realitāti. Kā gan ne? Pasaule ož pēc tā. Turklāt viņi zināja arī par savu grēcīgumu (sk. 1. Tim. 1:15). Viņi zināja, cik tas ir nopietns; galu galā bija vajadzīgs Jēzus Kristus krusts, lai atrisinātu grēka problēmu. Tik dziļi iesakņojies šajā pasaulē ir grēks.

Tajā pašā laikā Bībeles rakstnieki lielā mērā arī apzinājās Kristus spēku mainīt mūsu dzīvi un darīt mūs par jauniem radījumiem Viņā.

Šajā nedēļā Pēteris turpinās mums stāstīt par jauno dzīvi, kas kristiešiem būs pēc tās nodošanas Dievam un kristībām. Pārmaiņa būs tik liela, ka citi to pamanīs. Pēteris nesola, ka šī pārmaiņa vienmēr būs viegla; patiešām, viņš runā par vajadzību ciest miesā (1. Pēt. 4:1), lai mums būtu apsolītā uzvara.

Pēteris turpina tēmu, kas ir visā Bībelē: mīlestības realitāte Jēzum ticošā cilvēka dzīvē. Viņš raksta: “Vispirms esiet pastāvīgi mīlestībā cits pret citu, jo mīlestība aplāj daudzus grēkus!” (1. Pēt. 4:8) Ja mēs mīlam un mēs piedodam, mēs atspoguļojam to, ko Jēzus ir izdarījis un joprojām dara mūsu labā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 29. aprīlī.

Esot “vienā prātā”

Izlasi 1. Pēt. 3:8-12. Kādu domu Pēteris šeit izsaka, kā kristiešiem vajadzētu dzīvot? Ko viņš atkārtu tādu, kas iepriekš jau ir rakstīts 1. Pēt. 2:20-21? _____

Pēteris iesāk ar to, lai viņi visi ir “vienā prātā” (homofrones). Viņš nerunā par vienādību tādā ziņā, ka visiem ir jādodomā, jārikojas un jātic vienādi. Vislabākais piemērs šai domai ir atrodams 1. Kor. 12:1-26. Šajos pantos Pāvils norāda, ka ķermenis sastāv no daļām. Ir rokas un acis, bet kopā visas daļas veido vienu miesu. Tieši tāpat draudzi veido atsevišķi cilvēki ar atšķirīgām garīgajām dāvanām. Viņi darbojas kopā, lai augtu vienotā kopienā. Protams, vienotību vienmēr nav viegli sasniegt. Kristīgās draudzes vēsture ir pierādījusi, ka pārāk bieži tā ir patiesība. Tāpēc Pēteris brīdina ticīgos no nesaskaņām. Tad viņš atklāj saviem lasītājiem, kā viņi var parādīt šo kristieša ideālu būt vienotiem.

Piemēram, kristiešiem vajadzētu rīkoties līdzjūtībā (1. Pēt. 3:8). Jēzus pats teica, ka Viņa patiesos mācekļus pazīs pēc tā, ka viņiem būs mīlestība savā starpā (Jāņa 13:35). Tālāk Pēteris raksta, ka kristiešiem būs maiga sirds (1. Pēt. 3:8). Viņi būs līdzjūtīgi pret citu grūtībām un neveiksmēm.

“Sietiet sevi krustā, uzskatiet citus augstākus par sevi. Tā jūs būsiet viens ar Kristu. Debesu Universa, draudzes un pasaules priekšā jūs nesīsiet nekļūdīgu pierādījumu, ka esat Dieva dēli un meitas. Dievs tiks pagodināts ar jūsu rādīto priekšzīmi.” (E. Vaita “Liecības draudzei” 9. sēj., 188. lpp.)

Cik bieži mēs rīkojamies saskaņā ar Pētera padomiem, īpaši šo: “Neatmaksājiet Jaunu ar Jaunu” (1. Pēt. 3:9)? Kāda veida nāvi savam ego mums vajadzētu piedzīvot, lai sekotu šiem vārdiem? Kā mēs varam to piedzīvot? (Sk. Gal. 2:20.)

Ciest miesā

Jā, Jēzus nomira par mūsu grēkiem, un mūsu cerība un glābšana ir atrodama vienīgi Viņā, Viņa taisnībā, kas mūs apklāj un kurai pateicoties mēs Dieva acīs esam taisni. Pateicoties Jēzum, tu esi "pieņemts Dieva priekšā tā, it kā nekad nebūtu grēkojis." (E. Vaita "Ceļš pie Kristus" 62. lpp.)

Bet Dieva žēlastība nebeidzas tikai ar pasludināšanu, ka mūsu grēki ir piedoti. Dievs dod arī spēku uzvarēt grēkus.

Izlasi 1. Pēt. 3:18, 21; 1. Pēt. 4:1, 2, kā arī Rom. 6:1-11. Kāda ir saikne starp ciešanām un uzvaru pār grēku? _____

Ir kāds mazs grieķu vārdiņš, kas izmantots 1. Pēt. 3:18 un uzsver Jēzus upura visaptverošo būtību. Tas ir "hapax", kas nozīmē "vienreiz par visu". Pēteris lieto "hapax", lai uzsvērtu Jēzus ciešanu un Viņa nāves visaptverošo būtību.

Frāze "kad nu" 1. Pēt. 4:1 saista 1. Pēt. 4:1, 2 ar to, kas tikko ir bijis pateikts 1. Pēt. 3:18-22. Šajos iepriekšējos pantos Pēteris norāda, ka Kristus cieta par mūsu grēkiem, lai varētu mūs aizvest pie Dieva (1. Pēt. 3:18), un ka arī kristība mūs tagad glābj (1. Pēt. 3:21).

Kristība varbūt ir vislabākais konteksts, lai saprastu šo Pētera vārdus: "[..] jo tas, kas cietis miesā, ir ticis vajā no grēka" (1. Pēt. 4:1). Kristībās kristieši piedalās Jēzus ciešanās, nāvē un augšāmcelšanās; kristietis ir izdarījis izvēli: "[..] atlikušo dzīves laiku vairs nedzīvo cilvēku iekārēm, bet pēc Dieva gribas." (1. Pēt. 4:2) Tas var notikt tikai tad, ja ik dienas nododam sevi Kungam un sitam miesu krustā "kopā ar kaislībām un iekārēm" (Gal. 5:24).

Rom. 6:1-11 Pāvils skaidro, ka kristībās kristieši ir vienoti ar Jēzu Viņa nāvē un augšāmcelšanās. Kristībās mēs nomirstam grēkam. Pēc tam šī nāve grēkam jāīsteno dzīvē. Pāvila vārdi "uzskatiet arī jūs sevi kā mirušus grēkam, bet dzīvus Dievam Jēzū Kristū" (Rom. 6:11) atklāj kristīgās dzīves noslēpumu.

Kad tu pēdējo reizi "cieti miesā", lai cīnītos pret grēku? Ko tava atbilde liecina tev par tavu kristīgo dzīvi? _____

No jauna piedzimis

Kristū mums ir jauna dzīve, jauns sākums. Mēs piedzimstam no jauna. Īpaši tie, kas pieņēmuši Kristu pieaugušā vecumā, uzsāks manāmi atšķirīgu dzīvesveidu. Kurš gan nav dzirdējis pārsteidzošus stāstus par pasaulīgiem cilvēkiem, kas piedzīvojuši radikālas pārmaiņas, pateicoties Jēzus glābjošajai žēlastībai?

Patiešām – pēc tam, kad Pēteris ir runājis par nāvi savam es un jaunu dzīvi Jēzū (kristībā piedzīvojot Viņa nāvi un augšāmcelšanos), viņš runā par pārmaiņām, ko cilvēks piedzīvos.

Izlasi 1. Pēt. 4:3-6. Kādas pārmaiņas notiks cilvēka dzīvē, un kā citi reaģēs uz šīm pārmaiņām? _____

_____

Trīs izteicieni, ko Pēteris lieto attiecībā uz alkoholu, ir "pārmērīga vīna dzeršana, dzīrošana, žūpošana". Mūsdienu valodā runājot, izprieceas beigušās. Saskaņā ar Pēteri, pārmaiņai, ko kristietis piedzīvo, vajadzētu būt pietiekami lielai, lai tie, kas pazina kristietī vēl kā neticīgu, "brīnītos", kāpēc viņš vai viņa vairs nepiedalās vecajās izlaidībās (1. Pēt. 4:4). Tādējādi mēs šeit saskatām izdevību liecināt neticīgajiem pat bez sludināšanas. Dievbijīga kristieša dzīve var būt lielāka liecība nekā visas pasaules svētrunas.

Ko Pēteris šajos pantos saka par tiesu? _____

_____

Šeit tāpat kā citur Bībelē (Jāņa 5:29, 2. Kor. 5:10, Ebr. 9:27) Pēteris nepārprotami atklāj, ka kādu dienu notiks tiesa par darbiem, kas darīti "miesā" (1. Pēt. 4:2). Kad Pēteris runā par to, ka evaņģēlijs ir sludināts "tiem, kas jau miruši" (1. Pēt. 4:6), viņš skaidro, ka pat pagātnē ļaudīm, kas tagad ir miruši, esot dzīviem, bija iespēja iepazīt Dieva glābjošo žēlastību. Tādējādi Dievs viņus var taisnīgi tiesāt.

Cik atšķirīgi tu dzīvo tagad, kad tici Jēzum, salīdzinot ar laiku, kad neticēji Viņam? Kādu izmaiņu Jēzus ir paveicis tavā dzīvē? _____

_____

Miesas grēki

Uzskaitot nepareizo, ko cilvēki ir darījuši pagātnē un ko viņi ir pārtraukuši darīt, kļūdami par ticīgiem, Pēteris min arī tādu kategoriju, ko varētu apzīmēt kā "seksuālie grēki".

Izlasi vēlreiz 1. Pēt. 4:3. Ko vēl Pēteris šeit nosauc? _____

Diviem vārdiem šeit ir noteiktas ar seksualitāti saistītas blakusnozīmes: "izlaidība" ("aselgia", kas nozīmē "juteklība") un "kāribas" ("epithumia", kas nozīmē "iekāre"). Tomēr kristieši bieži vien pārsteidzīgi gūst nepareizu priekšstatu par seksualitāti. Bībele nav pret seksu. Tieši pretēji, Dievs radīja seksu un Viņš piešķir seksualitāti cilvēkiem kā lielu svētību. Seksualitāte bija Ēdenē, iesākumā. "Tāpēc vīrs pametīs savu tēvu un māti un pieķersies savai sievai, un viņi būs viena miesa. Un viņi abi bija kaili – vīrs un viņa sieva, bet nekaunējās." (1. Moz. 2:24, 25) Tam vajadzēja būt vienai no galvenajām laulības sastāvdaļām, kas savienotu vīru un sievu nešķiramā vienotībā un veidotu vislabāko pamatu bērnu audzināšanai. Šai tuvībai un intimitātei vajadzēja atspoguļot to, ko Dievs vēlas ar Saviem ļaudīm (sk. Jer. 3, Ec. 16, Hoz. 1-3).

Pareizā vietā laulībā starp vīrieti un sievieti seksualitāte ir liela svētība; nepareizā vietā, nepareizā kontekstā tā var būt viens no visiznīcinošākajiem spēkiem pasaulē. Šo grēku postošās sekas pārsniedz cilvēka saprašanu. Kurš no mums gan nezina par daudzu cilvēku dzīvi, kuru izpostījusi šīs brīnišķās dāvanas nepareiza izmantošana?

Kas kopīgs šiem pantiem? 2. Sam. 11:4, 1. Kor. 5:1, 1. Moz. 19:5, 1. Kor. 10:8.

Protams, nav vajadzīga Bībele, lai zinātu sāpju un ciešanu stāstus, ko atnesuši šie grēki. Tomēr mums jābūt arī uzmanīgiem. Noteikti šāda rakstura grēkiem var būt spēcīga negatīva ietekme uz cilvēkiem, un sabiedrība arī ir noraidoša pret tiem. Grēks ir grēks, bet Kristus nāve spēj aplāt arī seksuālos grēkus. Kā kristiešiem mums vajadzētu būt uzmanīgiem, īpaši šajā jūtīgajā jomā, lai pārliecinātos, ka izņemam "vispirms [...] baļķi no savas acs, tad saskatīsi, kā izņemt gruzīti no sava brāļa acs" (Lūk. 6:42).

Mīlestība aplāj visu

Pat Pētera laikos kristieši dzīvoja, gaidot Jēzus drīzo nākšanu un tā laika pasaules galu. Mēs to zinām, jo 1. Pēt. 4:7 viņš raksta: "Bet visam gals ir jau klāt, tādēļ esiet saprātīgi un skaidrā prātā, lai varētu lūgt Dievu!" Citiem vārdiem, esiet gatavi uz galu. Katrā gadījumā "gals" mums katram nekad nebūs tālāk par brīdi, kad nomirsim. Mēs aizveram savas acis nāvē un – vienalga, vai paiet tūkstošiem gadu vai tikai dažas dienas, – nākamais, ko mēs piedzīvojam, ir Jēzus otrā nākšana un šīs pasaules gals.

Kā kristiešiem saskaņā ar Pētera tekstiem vajadzētu dzīvot, jo "visam gals ir jau klāt"? Sk. 1. Pēt. 4:7-11. _____

_____

Būdami nopietni un modri lūgšanā, kristieši ir "pastāvīgi mīlestībā cits pret citu, jo mīlestība aplāj daudzus grēkus" (1. Pēt. 4:8).

Ko tas nozīmē? Kā mīlestība aplāj grēku? Atslēga ir atrodama Pētera citētajā pantā Sak. 10:12, kur teikts: "Ienaids kūda uz ķildu, bet ikvienu vainu apslēpj mīlestība." Ja mēs cits citu mīlam, tad daudz ātrāk un vieglāk piedodam tiem, kas mums dara pāri, kas mūs aizvaino. Kristus mīlestība liek Viņam mums piedot. Mūsu mīlestībai vajadzētu likt mums piedot citiem. Kur ir mīlestība, daudz vieglāk aizmirst un piedot gan nelielus, gan arī lielākus aizvainojumus.

Pēteris noteikti izteica to pašu domu, ko Jēzus un Pāvils, rakstot, ka viss likums ir apkopots pienākumā mīlēt Dievu no visas sirds un mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu (Mat. 22:34-39, Rom. 13:8-10).

Pēteris arī aicina kristiešus būt viesmīļiem. Otrā nākšana ir tuvu, bet kristiešiem nevajadzētu tāpēc nošķirties no sabiedrības. Visbeidzot, kad kristieši runā, viņiem tas ir jādara kā tādiem, kas runā Dieva vārdus. Citiem vārdiem, laika nopietnība aicina uz nopietnu sarunu par garīgām patiesībām.

"Mīlestība aplāj daudzus grēkus." Kurš ir grēkojis pret tevi? Kā tu vari atklāt mīlestību, kas nepieciešama, lai "apklātu" šos grēkus? Kāpēc to darīt ir labi arī tevis paša dēļ? _____

_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Mīlestība, kas ir pacietīga un laipna, nepārvērtīs vienu neapdomību nepiedodamā uzbrukumā, tā arī nerakstīs ar lieliem burtiem citu nepareizo rīcību. Raksti skaidri māca, ka pret tiem, kas kļūdās, ir jāizturas apdomīgi un pacietīgi. Ja tiks izvēlēts pareizais ceļš, acīmredzami stūrgalvīgā sirds var tikt mantota Kristus. Jēzus mīlestība aplāj daudzus grēkus. Viņa žēlastība nekad nevada pie citu nepareizību izcelšanas, ja vien tā nav pozitīva nepieciešamība.” (E. Vaita “Counsels to Parents, Teachers and Students” 267. lpp.) Padomā, piemēram, par Jēzu un sievieti, kas tika pieķerta laulības pārkāpšanā (Jāņa 8:1-11). Mēs parasti skatāmies uz šo stāstu kā uz Kristus žēlastību pret kritušo sievieti, un tā ir patiesība. Bet šeit ir vēl kas dziļāks. Stājoties pretī reliģiskajiem vadītājiem, kas bija sievieti pie Viņa atveduši, kāpēc Jēzus rakstīja “viņu pašu dzīves grēcīgos noslēpumus” (E. Vaita “Laikmetu ilgas” 461. lpp.) smiltīs, kur vārdi ātri izdzisa? Kāpēc Viņš neizteica apsūdzību atklāti, paziņojot ikvienam, ka Viņš zina par viņu pašu grēkiem, kas ir tikpat slikti vai pat vēl ļaunāki par kritušās sievietes grēkiem? Tā vietā Jēzus parādīja, ka zina par viņu liekulību un ļaunumu, un tomēr to neizreklamē visu priekšā. Varbūt tas bija veids, kā Jēzus aizsniedza šos cilvēkus, parādot viņiem, ka zina viņu nodomus, un dodot viņiem iespēju tikt glābtiem. Cik spēcīga mācība mums, kad mums jāstājas pretī tiem, kas ir grēkojuši.

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

1. Pakavējieties vairāk pie jautājuma par vienotību salīdzinājumā ar vienādību. Vai ir kādi jautājumi, kuros mums ir jābūt pilnīgā domu vienotībā, lai darbotos kā draudze? Ja jā, kas tie ir un kā mēs varam panākt šo nepieciešamo vienādību? Salīdzinājumam: kurās jomās pieredzes dažādība nevis kaitē, bet ir noderīga?

2. Kāda ir bijusi tava paša pieredze ar nepieciešamību “ciest miesā”, lai atbrīvotos no grēka? Ko tas nozīmē? Vai Dieva spēks mūsu dzīvē, lai mūs mainītu, automātiski nozīmē, ka mums, lai iegūtu uzvaru, nav jācieš miesā? Ja nē, tad kāpēc?

3. Paskaties apkārt, kādu postu tik daudzās dzīvēs ir radījis alkohols. Ko mēs kā draudze varam darīt, lai palīdzētu citiem ieraudzīt tā briesmas? Ko mēs varam darīt, lai mūsu jaunieši saprastu, kāda kļūda var būt pat tikai eksperimentēšana ar vielu, kas var viņiem nodarīt tik lielu ļaunumu?